

MILENA A JEJÁ• PONĀ•CI - JEDEME DĀ•L! 7.

Neděle, 19 března 2023

Na Kudlance se v minulosti dalo dobrodružství mezilidské vztahy, neváry, rozvody, problémy s důtmi nebo sousedy, mnohdy o nešťekaném jednání ze strany někoho, komu dluží k pánem dluhůvku, ale ten bohužel zklamal; takže se přesunul do druhého doplatil. Jako minulost pokračovala konáci slovy: "žádám postupně tedy pánebárajícího chov do sváho vlastního majitele, který se za koňmi podařilo jen na chváli v neděli, změnám v pomocnáka v chovu, který bude chovatelské pravidlo pokračovat." Stalo se. Ale nešťekala jsem to, co následovalo, takže dnes bude moje psaná smutnost.

Vlastník

areál, u kterého jsem měla několik let ponáky umístěny, a kterého jsem chvátila i zde na Kudlance, vloni ode mne kupil Áčtyřmi klisny, které jsem párovou kupila, aby bylo ve stájích dost koní k dostatečnému zatáčení pastviny dobytí. V celku se mi toto hodilo, protože se konecnaře žádaly soudná proces zabíjající se vypořádání s dluhem zaniklého SJM (tedy abych ze společnosti majetku konecnaře dostala spravedlivé podíly), a to znamená, že jsem potřebovala všechny penáky, než ponáky.

Tábor

jsme se dostali do situace, kdy měl J. K. (vlastník areálu) Áčtyřmi klisny (třími dospělými a jedno hřebčíkem) a já hřebce, Áčtyřmi chovnými klisny a jedno hřebčíkem. Klisničku. Letos v lednu se J. K. vyřídil, že by odkoupil ode mne další klisny. Souhlasila jsem a domluvili jsme se na odkupu Grájců, Guinevera a ročník Ruth. Měla mi tedy zbraně už jen Duha a Fláje a plemenný hřebec Rupert.

To

už jsem povídala za svoje minimum, ale jak znám možnou nikdy nežádoucí kejčí nikdy, možná že bych jim tyhle tří prodala pánem Áčitákem rokem 1991 když na druhé straně J. K. avizoval, že strakatou žádost staroucí Duhu (16 let) a starého hřebce (18 let) kupovat určitě nebude.

Dostala

jsem tedy penáky zatáčky jen za Grájci, s táborem, že za Guineveru a Ruth mi zaplatí později. Jenže je co se nestalo:

Grájcie onemocněla, a uhynula. A protože je Guinevera pravá sestra Grájcie, už nechá J. K. ani tu. Nabídla jsem tedy, že město Grájcie mu dám Fláji, ale že si Ruth nechá jméno (chtěla jsem si město Fláje nechat také něco mladého pro budoucnost mého chovu). Reakce J. K. bylo, že buď jim pánem nechá jméno Fláji i Ruth, nebo až vrátí mě penáky, co jsem dostala za Grájci. Vrátila jsem penáky a uslyšela: odvez si svoje koně, my už je tu nechceme, rádi by trájvu, kterou mohou hrát na jejich koně.

Byla

jsem v životu, byl konec Áčtaků a já nucena nejen vyžádat, kam koně odstěhuji, ale kde pro ně sešetřenu seno a podestítku. Samozřejmě až později mi dojde, že když jim tedy vyhověla a prodala jim Fláji i Ruth, tak bych stejně dostala výpověď. Koně, které odkoupit necháli, už necháli mět ve stájích svých koní. Takže jsem měla právě koně a neváděla, kam je takhle narychlo pánemestřuji.

Byla

<https://www.kudlanka.cz>

Vytvořeno pomocí Joomla!

Generováno: 17 July, 2024, 13:06

jsem zklamaná, znechucená a zaskočená, neviděla jsem jinou možnost, než koná rozprodat. Sice se mi ozvali známí z celé republiky s nabídkou ustanovení, ale využít jejich nabídky by bylo ještě horší, než koná prodat "nemá jméno a potřebuji mít koná tam, kam se za nimi dokážou dejme tomu za dvě třetiny hodiny dostat vlakem, abych je aspoň jednou za čas viděla. Jinak nemá cenu je mít, když se s nimi nemohu občas potkat.

Kupodivu

se prvná prodala atraktivná- strakatá Duha, a myslím si, že do velmi dobrých podmínek. Dáti v této jedné rodině už nemají jednoho, ale dva poněkupy, každý svého. Ta byla jediná z mých klisen bázez - a už se stihla u nové majitelky ohýbat, narodila se jí krásná kobylka. Druhá se prodala FIÁje, k chovatelce, kde se také bude mít skvěle.

Ostatně-

koná se mi udat nepodařilo, respektive že jsem je chtěli skoro zadarmo, když jistili důvod prodeje (a já jsem je podezírala, že by je obratem prodali za dvojnásobek). Ale pak přáníila nabídka od Jany, že zbylé pony ustoupí a u sebe. Sice nebudu mít konáky za kopcem, jako nás kolik posledních let, ale znám Janu a vím, že se o mě koná dobře postará a současně nebudou tak daleko, aby se nedalo rájno za nimi zajet vlakem a večeřer zpátky.

Když

jesm své třetí pony naložila na Janin vlek, a vyjeli jsme ze dvora, ulevilo se mi. Město, kde jsem ještě nedávno měla majitele za přítele, se stalo žnepříjemské město, a já prostě nemám povahu na to, aby se v takovém prostředí cítila dobře.

Myslím

si, že majitel areálů J. K. měl plně právo rozhodnout se, jestli se bude starat o cizí koná, nebo jen o svoje vlastní. Ale způsob výpovědi z ustanovení (telefonicky oznámení, kdy mi své rozhodnutí oznámil a položil telefon a od této doby nekomunikoval, už jen výjevem vzkazoval po manželce), načež asováně výpovědi a zjevná snaha odkoupit levně mladé koná a se starostmi mě poslat do hřeje, za fair jednání nepovažuju.

Jsem

rozpolcená. Na jednu stranu jsem vydána za nárok na kolalety azyl, na druhou stranu jsem k nim odstávala hýbatce a ještě chovných klisen, tyto třetí na jejich přání nájmu - příkoupila a nakonec město obnovy původní stavu chovných koná - případně kalamitu hýbatce - nemoci v roce 2018, odcházela-m s dvěma klisnami.

Jana

pravidelná poslání fotografie, jak moji pony dívají - radost dletem z jejího jezdectví oddálu, Guinevera je pod sedlem a Rupert s Ruth na vodníku přání prochází (nemají se zvedat ještě ovat dletem na internetu, tak jsem fotky, případně získávám).

k tomuto pÅ™Ã-spÅ›vku oÅ™ezala).

Jak Å™Ã-kÃ¡ bÃ¡jsnÃ-k Seifert:

kaÅ¾dÃ©ho dne se nÄ›co konÄ•Ã-,

nÄ›co pÅ™ekrÃ¡jsnÃ©ho se konÄ•Ã-

kaÅ¾dÃ©ho dne se nÄ›co poÄ•Ã-nÃ¡j,

nÄ›co pÅ™ekrÃ¡jsnÃ©ho se poÄ•Ã-nÃ¡j...

Co bude dÃ¡j? Ale to si nechÃ¡m zase
napÅ™Ã-Å¡tÄ›!â€